

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120365434
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120365434.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom 911 01 Trenčín, 1. mája 173/11 proti žalovanému H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., A. XX, o zaplatenie 4.321,45 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22. apríla 2021, č. k. 6Csp/45/2020-96 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. a vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 247,59 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20,95 Eur od 16.8.2020 do 20.8.2020, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 31,78 Eur od 16.9.2020 do 17.9.2020, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 42,61 Eur od 16.10.2020 do 18.10.2020, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,61 Eur od 19.10.2020 do 19.11.2020, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,83 Eur od 16.11.2020 do 19.11.2020, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 18,44 Eur od 20.11.2020 do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,83 Eur od 16.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,83 Eur od 16.1.2021 do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,83 Eur od 16.2.2021 do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,83 Eur od 16.3.2021 do zaplatenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,83 Eur od 16.4.2021 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 40 Eur, ktoré splátky je žalovaný povinný poukazovať na účet žalobcovi vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom II. vo zvyšku súd žalobu zmietol. Výrokom III. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 4.321,45 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.228,01 eur od 14.06.2020 do 17.06.2020, 5% ročne zo sumy 4.204,14 eur od 18.06.2020 do 17.07.2020, 5% ročne zo sumy 4.197,16 eur od 18.07.2020 do zaplatenia, náhrady trov konania a právneho zastúpenia. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 30.05.2019 žalobca ako veriteľ uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový a revolvingový úver č. 49050382205000, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému účelový úver vo výške 4.400,00 eur, pričom žalovaný sa úver zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 73,71 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 12,76 %, RPMN 13,60 %, dátume prvej splátky 03.08.2019, úhrada nasledujúcich splátok - vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Výzvou zo dňa 29.05.2020 žalobca vyzvala žalovaného k splateniu celého úveru č. 490503822, pričom dlžná čiastka bola vo výške 4.449,45 eur. Listom zo dňa 16.06.2020 žalobca žalovanému zaslal predžalobnú výzvu, pričom mu oznámil výšku dlžnej sumy 4.451,89 eur. Z výpisu

čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný do podania žaloby celkovo uhradil sumu 574,84 eur. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka; § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), písm. d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“); § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka; § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že v predmetnej právnej veci dňa 30.05.2019 uzavreli žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver, ktorou vznikol medzi stranami konania právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. dobu trvania zmluvy. Pod pojmom doba trvania zmluvy je potrebné rozumieť časový úsek ohraničený začiatkom a koncom trvania zmluvy (rozsudok KS Prešov zo dňa 28.09.2020 sp.zn. 8Co/137/2019). Nie je prípustné, aby si spotrebiteľ musel údaj o dobe trvania zmluvy sám odvodzovať od iných zmluvných údajov. Takýto postup by neslúžil ochrane spotrebiteľa, pre ktorú zákon náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovil. Súd preto vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Z tohto dôvodu mal žalovaný zaplatiť sumu poskytnutého úveru 4.400,00 € v 96 splátkach po 45,83 € mesačne. Následne súd vyhodnotil úver ako nesprávne predčasne zosplatený, nakoľko žalovaný nebol v omeškaní so splátkou najmenej 3 mesiace pred zosplatením, t.j. k 15.01.2020, a preto nemohlo dôjsť k zosplateniu ku dňu 29.05.2020, keďže k 15.1.2020 uhradil celkom 364,84 €, pričom mal uhradiť 274,38 € (6 splátok po 45,83 €), a preto mal ďalej úver splácať v splátkach. Ku dňu vyhlásenia rozsudku mal žalovaný uhradiť 21 splátok po 45,83 €, t.j. 962,43 €, pričom uhradil len 714,84 € (574,84 € pred začatím konania, sumu 140,00 € po podaní žaloby), preto žalovaný musí zaplatiť žalobcovi ešte sumu 247,59 € (962,43 € - 714,84 €) na ktorú úhradu súd žalovaného zaviazal a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nároku žalobcu, túto súd nepovažoval za dôvodnú. Vzhľadom k tomu, že žalobca nesprávne zosplatnil predmetný úver, súd posudzoval premlčanie jednotlivu ku každej splátke. Žalobca podal žalobu na súd dňa 23.08.2020, to znamená, že splátky splatné pred 23.08.2017 sú premlčané. Žalovaný sa dostal do omeškania až so splátkou splatnou dňa 15.08.2020, teda je zrejmé, že nárok žalobcu s poukazom na trojročnú premlčaciu dobu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, nie je premlčaný. Žalovaný sa dostal s úhradou jednotlivých splátok do omeškania a preto žalobkyni vznikol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. aj nárok na úroky z omeškania. Súd preto zaviazal žalovaného k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20,95 eur od 16.8.2020 do 20.8.2020, 5 % ročne zo sumy 31,78 eur od 16.9.2020 do 17.9.2020, 5 % ročne zo sumy 42,61 eur od 16.10.2020 do 18.10.2020, 5 % ročne zo sumy 7,61 eur od 19.10.2020 do 19.11.2020, 5 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.11.2020 do 19.11.2020, 5 % ročne zo sumy 18,44 eur od 20.11.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.1.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.2.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.3.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 45,83 eur od 16.4.2021 do zaplatenia 21.11.2020 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd podľa § 232 ods. 4 CSP zaviazal žalovaného na splácanie dlhu v splátkach, pričom prihliadol na jeho príjmové pomery, z ktorých je zrejmé, že po odrátaní výdavkov nie je schopný splatiť dlh žalobcovi jednorazovo, a taktiež prihliadol aj na výšku istiny. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4.321,45 eur s príslušenstvom. Súd žalovaného zaviazal k zaplateniu istiny vo výške 247,59 eur s príslušenstvom. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, t.j. čo do sumy 4.073,86 eur s príslušenstvom. Vzhľadom k tomu v danej veci úspech žalobcu predstavoval 5,73 % a úspech žalovaného 94,27 %. Z uvedeného potom vyplývalo, že miera úspechu žalovaného predstavovala rozdiel týchto pomerných úspechov, teda 88,54 %. Súd žalovanému však náhradu trov konania nepriznal vzhľadom k tomu, že žalovanému počas konania žiadne trovy nevznikli a ani nevyplývajú zo spisu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca poukazoval na to, že cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádzala presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalobca mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.

aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda podľa žalobcu disponoval informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto bol cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2001 Z.z. dosiahnutý. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov Slovenskej republiky. V súvislosti s otázkou zosplatenia žalobca poukázal na to, že riadne dodržal a striktnie postupoval v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Podľa tohto ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením podmienok, a to musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľom, veriteľ toto právo môže uplatniť najskôr po uplynutí 3-mesačnej lehoty od omeškania dlžníka zo zaplatením splátky a ak veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Ak sa v zmluve dohodla strata výhody splátok, má veriteľ právo požadovať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, čo veriteľ môže zrealizovať ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3 mesačná lehota. Túto lehotu zákon považuje za dostatočne dlhú, aby si dlžník zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy. Veriteľ musel notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Ak uplynula 3-mesačná lehota nasledujúca po splatnosti splátky, môže veriteľ po uplynutí 15-dňovej lehoty vymáhať od dlžníka zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky. Preto žalobca bol toho názoru, že žalovaný mal len jednu povinnosť a to riadne splácať splátky. Žalobca predložil súdu výzvu zo dňa 11.04.2020, ktorú mu adresoval a upozornil ho na možnosť zosplatenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené poukázal na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Preto na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. a vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania. Vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie žalobe v časti vyhovel, odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd nepreskúmal.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v napadnutej zamietajúcej časti na tom právnom závere, že posudzovaná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a táto neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, v dôsledku čoho posúdil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona. Súd zároveň dospel k záveru, že žalobca úver nesprávne predčasne zosplátnil, keď žalovaný nebol v omeškaní so splátkou najmenej 3 mesiace pred zosplatením, k 15.01.2020, a preto nemohlo dôjsť k zosplateniu ku dňu 29.05.2020.

7. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

8. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere č. 4905038220 zo dňa 30.05.2019 (ďalej len „zmluva o úvere“) uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, pričom zároveň aj zmluvou, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že úverová zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch

v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, v dôsledku čoho posúdil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona.

9. Vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie o chýbajúcej náležitosti zmluvy, a to vymedzenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere má odvolací súd za to, že pod pojmom doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno bezvýhradne rozumieť iba konkrétne určený dátum, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj konečnej splatnosti úveru uvedením údajov aspoň v rozsahu mesiac a rok. Ako uviedol súd prvej inštancie, ale nie je prípustné, aby si spotrebiteľ musel údaj o dobe trvania zmluvy sám odvodzovať od iných zmluvných údajov matematickým výpočtom, keď toto nemôže nahradiť povinnosť uvádzať tento údaj dostatočne určitým spôsobom. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou čl. 10 ods. 2 písm. c/ Smernice 200/48/ES, ktorá ustanovuje ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere. Táto náležitosť je vyjadrená v zákone o spotrebiteľskom úvere v ust. § 9 ods. 2 písm. d/ tak, že zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy spotrebiteľského úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu toto ustanovenie neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. c/ Smernice. Eurokonformným výkladom tohto ustanovenia je možné dospieť k záveru, že povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vymedzenie dĺžky trvania zmluvy dostatočne určitým spôsobom.

10. Pokiaľ teda v predmetnej veci nebola v zmluve o úvere doba trvania zmluvy vyjadrená ani len uvedením údajov o mesiaci a roku doby trvania zmluvy o úvere, záver o absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a teda, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona, bol správny. Je potrebné trvať na tom, že doba trvania zmluvy musí byť uvedená aspoň tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť jeho dĺžku, riadny termín trvania a tým aj najvhodnejšiu voľbu medzi úverovými produktmi. Podobne ako súd prvej inštancie, preto aj odvolací súd konštatuje, že zo zmluvy o úvere nebolo možné zistiť dobu trvania zmluvy, tak ako uvedenie tejto náležitosti zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje.

11. Žalobca v predmetnej veci pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 29.05.2020. Z ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení vyplýva, že veriteľ môže pristúpiť k zosplatneniu len ak žiadal zaplatať celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatať splátku najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá. Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká a prípadné neskoršie zosplatnenie nebude platné. V predmetnej veci žalobca takto nepostupoval. Zo spisu vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní až so splátkou splatnou dňa 15.04.2020. K zosplatneniu došlo ku dňu 29.05.2020, čo je menej ako 3 mesiace od splatnosti splátky, s platením ktorej bol žalovaný v omeškaní, pričom žalovaný skôr v omeškaní nebol. Záver súdu prvej inštancie bol aj vo vzťahu k zosplatneniu predmetného úveru správny a námietky žalobcu boli nedôvodné, keď na tejto skutočnosti nemohla nič zmeniť ani prípadná výzva (upozornenie) spotrebiteľa na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní.

12. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. a vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani zo spisu nevyplývalo, že by žalovanému trov odvolacieho konania vznikli. Odvolací súd preto žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).